

عید نوروز

ما ایرانیان هر ساله و در هر جای دنیا که باشیم و در آخرین روزهای اسفند ماه به استقبال بزرگ ترین و مهم ترین عید باستانی خود یعنی عید نوروز می رویم . مادران خانه تکانی می کنند اسباب و اثاثیه ی کهنه را دور می ریزند. سبزه ی عید می کارند و برای بچه ها لباس نو می خرند. به روزهای پایانی سال هم که نزدیک می شویم ، مراسم دیگری مانند چهارشنبه سوری و پنج شنبه ی آخر سال را برگزار می کنیم .

در کتاب های کهن و تاریخی کشورمان آمده است که برای اولین بار یکی از پادشاهان ایرانی به نام جمشید در هفت هزار سال پیش روز اول فروردین را نوروز (یعنی روز نو) اعلام کرد و از همه ی مردم خواست این روز بزرگ را جشن بگیرند .

از امام صادق (ع) نیز نقل است که : خداوند در روز اول فروردین کره ی زمین را آفرید و حضرت آدم را خلق کرد ، آفتاب نیز برای اولین بار در این روز به زمین تابید و به آن نور و انرژی بخشید و خداوند به گیاهان هم دستور رویش داد . عید غدیر خم نیز در این روز بوده و ظهور امام زمان (عج) نیز در این روز مبارک و خجسته خواهد بود .

با نزدیک شدن به واپسین دقایق سال و لحظه ی آغاز تحویل سال نو همه ی اهل منزل دور سفره ی هفت سین - هفت چیز را که اول آنها با ((سین)) شروع می شود - می نشینم و دعای مخصوص تحویل سال نو را می خوانیم . با تحویل شدن سال نو ، افراد خانواده فرا رسیدن این عید بزرگ و باستانی را به یکدیگر تبریک می گوئیم و به خانه ی همسایگان و افراد بزرگ تر مانند پدر بزرگ ها یا مادر بزرگ ها می رویم و به آن ها نیز آغاز رویش دوباره زمین و نو شدن سال را تبریک می گوئیم . بزرگ تر ها نیز برای به یاد ماندن و شیرین تر شدن این روز های بزرگ و کهن به بچه ها ((عیدی)) می دهند و این جشن و سرور را تا سیزدهم نوروز ادامه می دهیم .

در سیزدهمین روز از این عید بزرگ هم همه ی خانواده های ایرانی در هر جای کره ی زمین که باشند به دامان طبیعت می رویم و ارزانی نعمت خدا را در رویش دوباره گیاهان و سرسبزی طبیعت گرامی می داریم .

البته این جشن کهن نیز در بیشتر کشورها ی همسایه ایران (که در زمان های گذشته قسمتی از ایران بوده اند) نیز به همین شکل بر گزار می گردد . بسیاری از شاعران و دانشمندان ایرانی مانند ابوریحان بیرونی و فردوسی و سعدی و... از مهم و کهن بودن این عید بزرگ در دیوان شعرها و کتاب های علمی خود نام برده اند ، لذا وظیفه ی ما به عنوان یک ایرانی حفظ و انجام این مراسم ها می باشد ، تا مبدا این سنت چندین هزار ساله کهن و مبارک به دست فراموشی سپرده شود .

ساقیا آمدن عید مبارک بادت * وان مواعید که کردی نرود از یادت (حافظ)

۱۱ درک و دریافت:

۱- سفره ی هفت سین شامل چه چیز هایی می شود؟

۲- چه کسی برای اولین بار روز اول فروردین را عید نوروز اعلام کرد؟

۳- شعر نام گذاری سال ها را که ایرانیان سروده اند را از حفظ بگویید؟

۴- دعای تحویل سال نو را بگویید؟

۵-.....

۱۱ واژه آموزی:

به این کلمه ها توجه کنید:

- خواست ، خاست

- خوار، خار www.my-dars.ir

- حیاط ، حیات

این کلمه ها از نظر گفتاری و تلفظ در هر ستون یک جور گفته می شوند، اما از نظر معنی فرق دارند.
می توانید معنی هر کلمه را بگویید.

ن نکته ها:

متن درس را یک بار دیگر به دقت بخوانید. کلمه هایی از درس را که نیاز به گذاشتن (تشدید) دارند را شما تشدید بگذارید.

ن گفت و شنود:

۱- در روز اول فروردین خداوند چه چیزهایی را خلق کرده است؟

۲- تاریخ برگزاری عید نوروز در کشورمان به چند سال پیش باز می گردد؟

۳- سال ۱۳۹۰ چه سالی بود؟ (نام باستانی)

۴- سال ۱۳۹۱ چه سالی است؟ (نام باستانی)

ن فعالیت‌های ویژه:

متن درس را یک بار دیگر به دقت بخوانید. به کارهایی که مادران قبل از تحویل سال نو و در هفته های پایانی اسفند ماه در خانه ی شما انجام می دهد دقت کنید. ببینید با متن درس مطابقت دارد یا خیر؟

اگر خانواده ی شما کارهای دیگری به غیر از مواردی که در درس آمده انجام می دهد بنویسید و به کلاس گزارش دهید.

ن یک نکته ی جدید با یک شعر زیبا:

ایرانیان قدیم و نیاکان ما برای شمارش سال ها به ترتیب از نام ۱۲ حیوان استفاده می کرده اند که این شعر کهن و قدیمی چنین است:

موش و بقر و پلنگ و خرگوش شمار ***

زین چار چو بگذری نهنگ آید و مار

آن گه به اسب و گوسفند است حساب *

حمدونه و مرغ و سگ و خوک آخرکار

حمدونه = میمون

چار = چهار

هفت سین و نشانه های آن

گفته اند که هفت سین دارای چندین نشانه از برتری اهورا مزدا (خوبی و نیکی ها) براهریمن (شیطان) است.

آ سیب : نشانه ی دوستی و علاقمندی به هم دیگر است.

آ سرکه : نشانه صبر و شکیبایی است.

آ سیر : نشانه ی تن درستی و سلامتی است.

آ سبزه : نشانه ی شکر گذاری از خدا در رویش دوباره طبیعت است.

آ سماق : نشانه ی آغاز دوباره زندگی است.

آ سمنو : نشانه ی سلامتی است.

آ آب : آب سمبل و نشانه ی روشنی و پیروز دلی و آرزوی داشتن قلبی و دلی به زلالی آب می باشد.

آ آینه : نشانه ی روشنایی در سال جدید است.

www.my-dars.ir

آ قرآن : نشانه ی برکت سفره ها و روزی خواستن از خداست.

تُ ماهی : نشانه ی تازگی شادابی و تکاپو است.

تُ شمع : نشانه ی فروغ و روشنایی است.

تُ سکه : نشان ثروت و دارندگی برای سال جدید است.

تُ اسپند : به معنای مقدس و پاک و نشانه ای برای دور کردن چشم بد است.

تُ شکر و شیرینی : آرزو برای شیرین کامی همیشگی افراد خانواده است.

تُ نارنج : نارنج شناور در میان آب نشانه ی زمین بر روی آب است که به معنای دوری از رنج و سختی در سال جدید است.

تُ تخم مرغ : نشانه ی آفرینش و یادآوری قدرت خداوند می باشد.

تُ نان : نشانه ی برکت و رونق روزی است.

همه ی این لوازم و چیزها بر سفره ای پارچه ای سفید رنگ در بالای منزل پهن می کنند و همه ی افراد خانواده در هنگام تحویل سال نو دور آن جمع می شوند و با خواندن دعای تحویل سال نو، خوبی، سلامتی، برکت، طول عمر و ... از خداوند می خواهند. این سفره تا سیزده روز در منازل پهن و گسترده می ماند.

مای درس

گروه آموزشی عصر

www.my-dars.ir